

986

X

Arxiu de
l'Institut
d'Estudis
Catalans

desmentidor - a m. i. b. el qui des-
menteix

desmentiment m. Acció de desmen-
tir. Donar un desmentiment a algú

El que dic és veritat, i ningú no gos-
sará desmentir-me. La notícia de la
sua mort ha estat desmentida. Si ho
ha dit ell, qui gosará desmentir-lo?
Per xh Contradir amb actes. Sítemia
fanna de just, ara la desmenteix.

desmentir v. tr. Contradir (algú) com
no havent dit la veritat; contradir (allò
que diu algú) com a contrari a la veritat!

desmercedor - a adj. No
mercedor.

desmerceder v. intr. Perdre

7 [pp -escut]